

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 791

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 decembrie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 356 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (5) raportate la cele ale art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	2-4	452/1.966/2.271. — Ordin al ministrului delegat pentru energie, al ministrului delegat pentru buget și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2013 pentru Societatea Comercială „Electrica Furnizare” — S.A., filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A.	11-13
Decizia nr. 432 din 29 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	4-7		
★			
Opinie separată	8-9	537/1.976/2.504. — Ordin al ministrului delegat pentru energie, al ministrului delegat pentru buget și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2013 pentru Societatea Comercială „Servicii Energetice Muntenia” — S.A., filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A.	13-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
992. — Hotărâre privind stabilirea numărului autorizațiilor de muncă ce pot fi eliberate străinilor în anul 2014	9	2.646. — Ordin al ministrului culturii privind declararea parțială din Lista monumentelor istorice a imobilului „Casa Nițulescu” din Pitești, Bd. Victoriei nr. 52—52A, județul Argeș	15
997. — Hotărâre privind suplimentarea cheltuielilor de personal prevăzute în bugetul Autorității pentru Administrarea Activelor Statului cu sumele necesare achitării drepturilor salariale stabilite prin titluri executorii, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar și ale Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare	10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 356**

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (5) raportate la cele ale art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (5) raportate la cele ale art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Liviu Herghelegiu în Dosarul nr. 8.204/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 251D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile art. 47 alin. (5) nu au legătură cu soluționarea cauzei, iar cât privește dispozițiile art. 47 alin. (1) lit. b) autorul criticii solicită modificarea acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 8.204/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (5) raportate la cele ale art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.** Excepția a fost ridicată de Liviu Herghelegiu cu ocazia soluționării unui dosar având ca obiect „anulare act administrativ — rezoluție dosar nr. 2915/IJ/906/DIP/2012”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate restrâng, în mod nejustificat, sfera persoanelor care pot ataca rezoluția de clasare dispusă de inspectorul judiciar. Se creează un adevărat cerc vicios, prin care Inspekția Judiciară clasează la nesfârșit aceeași sesizare, însă în mod constant se refuză petentului accesul la o instanță de judecată. De asemenea susține că dispozițiile de lege criticate încalcă și art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care prevede cel puțin existența unui grad de jurisdicție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale, care a statuat prin numeroase decizii, că este de competența exclusivă a legiitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. Este o soluție care rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, și ale art. 129 în conformitate cu care „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”.

Astfel, legiitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale. Reglementarea potrivit căreia persoana ce a formulat sesizarea are și posibilitatea de a apela la o cale de contestare a rezoluției de respingere a sesizării este justificată prin aceea că aceasta are un interes direct în acest sens, dispozitivul rezoluției fiindu-i nefavorabil. Spre comparație, în cazul clasării sesizării, legea prevede la art. 47 alin. (2) posibilitatea formulării unei noi sesizări, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Posibilitatea contestării directe la Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ și fiscal a rezoluției de clasare a sesizării dispuse de inspectorul judiciar, de către ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau procurorul general al Parchetului de pe lângă instanța supremă, pe lângă faptul că nu rezultă din nicio dispoziție legală, ar fi și lipsită de finalitate practică, aceștia fiind titulari ai acțiunii disciplinare în materie, iar nu doar subiecte de sesizare a Inspekției Judiciare.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „posibilitatea de a nu contesta în instanță rezoluția de clasare a sesizării este o consecință a faptului că sesizarea fie nu îndeplinea anumite condiții de formă, fie că, în urma efectuării verificărilor prealabile, s-a constatat că nu sunt indiciile săvârșirii unor abateri disciplinare. În aceste condiții, potrivit art. 47 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, persoanele interesate au posibilitatea să formuleze o nouă sesizare, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege. O asemenea împrejurare nu este însă de natură să confere caracter neconstituțional textului de lege dedus controlului, legiitorul putând institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești.

Totodată, Legea fundamentală nu cuprinde prevederi prin care să fie stabilite expres căile de atac, stipulând în art. 129 că acestea se exercită „*în condițiile legii*”. De aceea, instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de

atac, nu este contrară principiului accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a textului legal criticat raportată la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție arată că aceasta este neîntemeiată, deoarece textul de lege atacat se aplică în egală măsură tuturor persoanelor la care se referă ipoteza normei prevăzute de acest text.

În speță, nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 52 din Constituție, referitoare la dreptul persoanei vătămate de a se adresa autorității publice, întrucât în cazul rezoluției de clasare, în temeiul art. 47 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, persoanele interesate au posibilitatea să formuleze o nouă sesizare, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Mai mult, observăm că, în realitate, autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci solicită modificarea sau completarea prevederilor de lege invocate, în sensul de a da posibilitatea persoanelor interesate să atace în justiție rezoluția de clasare dispusă de inspectorul judiciar. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 47 alin. (5) raportate la art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012.

Dispozițiile au următorul conținut:

— Art. 47 alin. (1) lit. b): „(1) În cazul în care sesizarea s-a făcut potrivit art. 45 alin. (2), inspectorul judiciar poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată: (...)

b) clasarea sesizării, în cazul în care aceasta nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sau indicii cu privire la identificarea situației de fapt care a determinat sesizarea, precum și în cazul prevăzut la art. 45 alin. (4) lit. b); rezoluția de clasare este definitivă;”;

— Art. 45 alin. (4) lit. b), la care face trimitere textul art. 47 alin. (1) lit. b) din lege: „(4) Dacă în urma efectuării verificărilor prealabile se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare: (...)

b) sesizarea se clasează, iar rezultatul se comunică direct persoanei care a formulat sesizarea și persoanei vizate de sesizare, dacă Inspekția Judiciară a fost sesizată în condițiile alin. (2).”;

— Art. 47 alin. (5): „Rezoluția de respingere a sesizării prevăzută la alin. (1) lit. c) și alin. (4) poate fi contestată de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără îndeplinirea unei proceduri prealabile.”

În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și

art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică. De asemenea, invocă prevederile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004, în cazul în care Inspekția Judiciară s-a sesizat din oficiu sau a fost sesizată de orice persoană interesată, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori, inspectorul judiciar poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată, clasarea sesizării, rezoluția de clasare fiind definitivă.

Aceasta se poate dispune în cazurile în care nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sau indicii cu privire la identificarea situației de fapt ori de săvârșire a unei abateri disciplinare.

Curtea observă că cele (3) variante ce legitimează soluția clasării nu au caracter irefragabil, deoarece în acord cu dispozițiile art. 47 alin. (2) din aceeași lege, persoana interesată poate face o nouă sesizare, cu respectarea condițiilor acolo prevăzute. Practic, aceste exigențe se circumscriu unor norme de procedură referitoare la responsabilitatea judecătorilor și procurorilor ca principiu care se alătură principiului constituțional al independenței judecătorilor. Prin urmare, textele criticate nu fac altceva decât să dea eficiență rolului legiuitorului de a realiza un echilibru necesar între independența și responsabilitatea judecătorilor prin reglementarea procedurii de urmat în domeniul răspunderii disciplinare.

Prin urmare, reglementarea abaterilor disciplinare, prin includerea în această categorie a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, nu poate fi confundată cu reglementarea procedurală de drept comun care are în vedere fapte ce privesc conținutul hotărârilor judecătorești, conținut care nu poate fi examinat decât prin intermediul căilor de atac, nefiind de acceptat ca acestea să fie realizate în afara activității jurisdicționale. (a se vedea în acest sens și Decizia Curții Constituționale nr. 2 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 23 februarie 2012)

Așa fiind, Curtea constată că prin natura și conținutul ei specific, o astfel de procedură prealabilă, de examinare a sesizării sub aspectul inserării datelor cu privire la identificarea situației de fapt care a determinat-o, a datelor de identificare a autorului și a semnăturii acestuia ori a existenței indicilor de săvârșire a unei abateri disciplinare, nu vizează însăși soluționarea fondului sesizării, ci doar verificarea întrunirii condițiilor de exercitare a acesteia. Or, așa cum a stabilit în repetate rânduri instanța de contencios european a drepturilor omului, cea mai mare parte a drepturilor procedurale, prin natura lor, nu constituie, în sensul Convenției, „drepturi civile” și, deci, nu intră în câmpul de aplicare al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens sunt citate ca exemple: refuzul autorizării introducerii apelului pronunțat de o curte supremă — Decizia din 9 mai 1989, pronunțată de Comisia Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Helmerts împotriva Suediei* (Cererea nr. 11.826/85); examinarea cererii de revizuire a unui proces civil — Decizia din 8 octombrie 1976, pronunțată de Comisia Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *X, Y și Z împotriva Elveției* (Cererea nr. 6.916/75).

Așadar, cât timp această procedură nu privește însăși judecarea pe fond a sesizării — o atare procedură fiind reglementată cu caracter exclusiv în art. 47 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 317/2004, Curtea constată că dispozițiile criticate nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil, întrucât procedura specială vizată nu se referă la fondul cauzelor ori la drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai la aspectele de ordin pur procedural, a

căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere în fața secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii ori chiar în fața Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.

De altfel, mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun instituirea unor proceduri referitoare, pe de o parte, la competența instanțelor de judecată și, pe de altă parte, la competența altor autorități cu atribuții jurisdicționale specifice, cum ar fi Consiliul Superior al Magistraturii. De aceea, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, poate stabili prin lege procedura de judecată și modalitatea de exercitare a căilor de atac al căror unic scop constă în protejarea drepturilor și libertăților fundamentale afectate.

În plus, art. 99¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, definește în termeni lipsiți de echivoc împrejurările în care exercitarea funcției cu rea-credință ori gravă neglijență constituie abateri disciplinare. Prin urmare, modul în care judecătorul interpretează și aplică legea într-o cauză dată nu este susceptibil de sancțiune disciplinară decât în măsura în care acesta încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau

acceptând vătămarea unei persoane sau atunci când nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoelnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual. Altfel spus, o neregularitate a hotărârii judecătorești constituie temei pentru formularea unei căi de atac, în timp ce răspunderea disciplinară poate fi antrenată în cu totul alte condiții decât cele prevăzute de lege pentru promovarea unei căi de atac.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a textului legal criticat raportată la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că aceasta este, de asemenea, neîntemeiată, deoarece textul de lege atacat se aplică în egală măsură tuturor persoanelor la care se referă ipoteza normei prevăzute de acest text.

Referitor la invocarea, în sprijinul criticii de neconstituționalitate, a dispozițiilor art. 2 din Protocolul adițional nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea observă că acestea consacră, într-adevăr, dreptul la dublul grad de jurisdicție, drept ce este recunoscut însă doar în materie penală. Având în vedere că obiectul cauzei care se judecă de către instanță, în cazul de față, nu este de natură penală, Curtea constată că prevederile art. 2 din Protocolul adițional nr. 7 nu au incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liviu Herghelegiu în Dosarul nr. 8.204/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 47 alin. (5) raportate la cele ale art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 432

din 29 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în

anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar din Județul Hunedoara în dosarele nr. 8.876/97/2012, 8.880/97/2012, 8.882/97/2012, 8.881/97/2012, 10.334/97/2012 și 8.885/97/2012 ale Tribunalului Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Învățământului Brăila Corneliu Gh. Caranica în dosarele nr. 6.630/113/2012 și 6.636/113/2012 ale Tribunalului Brăila — Secția I civilă, de Constantin-Dorin Murariu în Dosarul nr. 13.233/20/2012 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Teleorman în Dosarul nr. 714/87/2013 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal — Completul specializat pentru litigiile de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul dosarelor conexe nr. 231D/2013, 232D/2013, 233D/2013, 244D/2013, 252D/2013, 253D/2013, 254D/2013, 271D/2013, 273D/2013 și 278D/2013 ale Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dosarele au fost conexe în Ședința din 1 octombrie 2013, când Curtea, având în vedere imposibilitatea constituirii majorității prevăzute de art. 6 și art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus repunerea cauzei pe rol pentru data de 29 octombrie 2013.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 25 martie 2013, pronunțate în dosarele nr. 8.876/97/2012, 8.880/97/2012 și 8.882/97/2012, prin Încheierea din 20 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 8.881/97/2012, prin Încheierea din 4 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 10.334/97/2012 și prin Încheierea din 26 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 8.885/97/2012, **Tribunalul Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar din Județul Hunedoara, în numele și pentru membrii de sindicat Georgeta Bădulescu, Alina Elena Dobriță, Simona Lupșor, Gaiță Ioana Lukacs, Flori Simona Țene și Roxana Gabriela Nicola, în cauze având ca obiect acțiuni pentru obligarea la calcularea și plata diferențelor de drepturi salariale rezultate din neacordarea sporului de 15% pentru titlul științific de doctor.

Prin încheierile din 1 aprilie 2013, pronunțate în Dosarul nr. 6.630/113/2012 și nr. 6.636/113/2012, **Tribunalul Brăila — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.**

Excepția a fost ridicată de reclamantul Sindicatul Învățământului Brăila Corneliu Gh. Caranica din județul Brăila, în numele membrilor de sindicat Cristian Bejan, Alexandru David, Carmen Florentina Pîrlog, Valentin Sorin Popescu, Violeta Aurora Aramă, Iuliana Ignat și Neaga Susanu, în cauze având ca obiect acțiuni pentru obligarea la calcularea și plata diferențelor de drepturi salariale rezultate din neacordarea sporului de 15% pentru titlul științific de doctor.

Prin Încheierea din 21 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 13.233/20/2012, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.

Excepția a fost ridicată de Constantin-Dorin Murariu într-o cauză având ca obiect o acțiune pentru obligarea la plata unor drepturi bănești.

Prin Încheierea din 11 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 714/87/2013, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal — Completul specializat pentru litigiile de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.**

Excepția a fost ridicată de reclamantul Sindicatul Învățământului Preuniversitar Teleorman, în numele și pentru membra de sindicat Rodica Ionescu (Rababoc), într-o cauză având ca obiect acțiunea pentru obligarea la calcularea și plata diferențelor de drepturi salariale rezultate din neacordarea sporului de 15% pentru titlul științific de doctor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale sub aspectul excluderii de la acordarea sumelor corespunzătoare titlului de doctor a celor care au dobândit acest titlu ulterior datei de 31 decembrie 2009.

Astfel, prevederile art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 încalcă principiul egalității în drepturi și nediscriminării, deoarece creează o diferență de tratament juridic nejustificată și nerezonabilă între cadrele didactice care au obținut titlul științific de doctor anterior datei de 31 decembrie 2009 și cele care au obținut titlul ulterior acestei date, în sensul că beneficiul sporului aferent acestui titlu este acordat numai primei categorii de personal. Deși ambele categorii de personal dețin titlul de doctor și prestează activitatea didactică la un nivel superior, tratamentul juridic în privința recompensării efortului psihic și calității superioare a actului educațional este diferit. Data obținerii titlului științific, așadar un criteriu temporal, nu reprezintă un criteriu obiectiv care să justifice tratamentul juridic diferențiat aplicat. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, precum și aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind interzicerea discriminării.

De asemenea, susțin că, prin neplata dreptului aferent titlului științific de doctor cadrelor didactice din învățământul preuniversitar care nu beneficiau de el la data de 31 decembrie 2009, se instituie o restrângere a folosinței și exercițiului drepturilor economice și sociale ale salariaților în cauză.

Tribunalul Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată și că prevederile art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 sunt neconstituționale în măsura în care cadrele didactice care au obținut titlul științific de doctor începând cu data de 1 ianuarie 2010 sunt excluse de la un drept salarial de care cadrele didactice care au obținut titlul științific de doctor până la data de 31 decembrie 2009 beneficiază, fiind încălcat principiul egalității prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. De asemenea, instanța judecătorească apreciază că cele două categorii de cadre didactice se află în aceeași situație juridică, iar legiuitorul are obligația de a institui soluții juridice care să prevadă un tratament egal pentru situații identice.

Tribunalul Brăila — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece acordarea unor sporuri salariale sau încetarea plății lor este opțiunea legiuitorului, cu condiția ca măsurile legislative de acordare sau neacordare să vizeze deopotrivă toate categoriile de personal care se află într-o situație identică. În condițiile în care legiuitorul a optat pentru a acorda în continuare un spor sub forma

compensației tranzitorii pentru cadrele didactice care au obținut titlul de doctor înainte de 31 decembrie 2009, instanța judecătorească apreciază că, prin raportarea la momentul obținerii titlului științific de doctor și fără vreun alt criteriu obiectiv și rezonabil, s-a creat două categorii de cadre didactice: una, care încasează sporul pentru că deținea titlul științific la 31 decembrie 2009, și altă categorie, care nu încasează sporul, pentru că a obținut titlul ulterior datei de 31 decembrie 2009. Cele două categorii de cadre didactice sau didactice auxiliare astfel create dețin același titlu științific, sunt salariați cu contract individual de muncă și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Or, recunoașterea unei pregătiri profesionale de excepție prin plata unui spor la salariu nu se poate face numai față de unii salariați, în funcție de data la care au obținut titlul de doctor, fără a se crea o discriminare, în sensul art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, și fără a se încălca principiul egalității cetățenilor în fața legii.

Tribunalul Timiș — Secția I civilă, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, considerând că instanța judecătorească nu se poate pronunța asupra fondului excepției, deoarece competența de a decide dacă textul de lege criticat este sau nu compatibil cu dispozițiile Constituției aparține în exclusivitate jurisdicției constituționale.

Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal — Completul specializat pentru litigii de muncă și asigurări sociale apreciază că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, întrucât este atributul legiuitorului de a interveni asupra actelor normative și de a reglementa situații care să corespundă nevoilor sociale existente la un moment dat. Instanța judecătorească consideră că acceptarea susținerilor autorului excepției ar echivala cu imposibilitatea legiuitorului de a mai putea modifica sistemul de salarizare pe motivul că s-ar crea diferențe față de sistemul anterior de salarizare.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în dosarele nr. 231D/2013, 232D/2013, 233D/2013 și 244D/2013, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care subliniază că neacordarea compensației tranzitorii persoanelor care au obținut titlul de doctor ulterior datei de 31 decembrie 2009 nu reprezintă o încălcare a principiului constituțional al egalității în drepturi.

Invocând aspecte din jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, și Decizia nr. 728 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006) reține că sporurile, premiile și alte stimulente, acordate salariaților prin acte normative, reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, iar diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru oricare dintre categoriile de salariați din sectorul bugetar este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții.

În dosarele nr. 252D/2013, 253D/2013, 254D/2013, 271D/2013, 273D/2013 și 278D/2013, Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 este inadmisibilă, deoarece prevederile legale criticate nu vizează situația autorilor excepției, ci situația acelor persoane care aveau în plată, la 31 decembrie 2009, sporul pentru titlul științific de doctor. De aceea, a accepta susținerile autorilor excepției în sensul acordării sporului și pentru persoanele care au dobândit titlul științific de doctor ulterior datei de 31 decembrie 2009 ar echivala cu subrogarea Curții Constituționale în sfera de competență a legiuitorului,

încălcându-se astfel art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. În sensul celor expuse menționează Decizia Curții Constituționale nr. 587 din 5 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 3 august 2012, și Decizia nr. 320 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. din 366 din 30 mai 2012.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 sunt neconstituționale, deoarece discriminează cadrele didactice care au obținut titlul științific de doctor după data de 31 decembrie 2009. Această categorie de persoane nu are dreptul la compensația tranzitorie care se acordă celor care au obținut titlul științific de doctor înainte de 31 decembrie 2009. Instituirea unei asemenea soluții legislative apare ca un privilegiu conferit de legiuitor persoanelor care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de un spor pentru titlul științific de doctor și ca un dezavantaj, nejustificat obiectiv sau rațional, în cazul persoanelor care au obținut titlul științific de doctor după data de 31 decembrie 2009. În aceste condiții, pe baza unui criteriu temporal, prin natura sa aleatoriu, are loc ruperea echilibrului juridic în cadrul aceleiași categorii de persoane, aflate, prin statutul lor, în situații juridice similare. Or, principiul egalității în drepturi impune statului asigurarea unui cadru legal menit să permită aplicarea unui tratament egal tuturor persoanelor fizice aflate în situații juridice similare, astfel încât acestea să fie egale în drepturi, fără privilegii și fără discriminări.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Teleorman, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011, cu următorul cuprins:

„Persoanele care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de un spor pentru titlul științific de doctor beneficiază de o compensație tranzitorie calculată prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază stabilit potrivit prezentului capitol, calculat ca sumă între lit. A, B, C, D, E ale art. 3.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. Totodată, din motivarea excepției rezultă susținerea privind pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile Legii nr. 63/2011 au continuat să se aplice în anul 2012, potrivit art. 11 art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul

bugetar, ordonanță de urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Totodată, Curtea constată că aceleași prevederi continuă să se aplice și în anul 2013, potrivit art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012.

În continuare, Curtea reține că prevederile art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate identice (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 329 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 14 august 2013). Cu acel prilej, Curtea a statuat că sporurile, premiile și alte stimulente reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. În acest sens sunt considerentele deciziilor nr. 1.601 din 9 decembrie 2010 și nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011 și nr. 99 din 8 februarie 2012.

De asemenea, Curtea a constatat că sporul pentru titlul științific de doctor a fost eliminat începând cu data de 1 ianuarie 2010, potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. De asemenea, faptul că sumele de bani aferente sporului pentru titlul științific de doctor au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru

persoanele care îl aveau în plată la data de 31 decembrie 2009 nu vizează existența sau inexistența sporului, ci reprezintă o măsură tranzitorie până la intrarea în vigoare, în totalitate, a prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, lege în care nu se regăsește acest spor.

Prin urmare, Curtea a constatat că este de competența legiuitorului eliminarea sau, din contră, acordarea drepturilor salariale suplimentare, fără ca aceasta să aibă relevanță constituțională.

În același timp, cu privire la prevederile art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011, Curtea a observat că acestea nu vizează situația autorilor excepției, ci situația acelor persoane care aveau în plată, la data de 31 decembrie 2009, sporul pentru titlul științific de doctor.

Așa fiind, Curtea a constatat că admiterea excepției ar echivala cu subrogarea acesteia în sfera de competență a legiuitorului, în sensul acordării sporului, încălcându-se astfel art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia instanța de contencios constituțional „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

În fine, Curtea a observat că situația în care se află autorii excepției nu este similară cu cea constatată în Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2010, întrucât, în realitate, aceștia își argumentează critica prin prisma unei pretense soluții legislative necuprinse normativ în textul de lege criticat. De altfel, chiar constatarea neconstituționalității art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011, sub aspectul invocat, nu ar avea drept efect acordarea sporului pentru titlul științific de doctor pentru persoanele care au obținut acest titlu începând cu 1 ianuarie 2010, ci eliminarea din indemnizația de încadrare brută lunară a sumei compensatorii cu caracter tranzitoriu de care beneficiază alți cetățeni.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar din Județul Hunedoara în dosarele nr. 8.876/97/2012, 8.880/97/2012, 8.882/97/2012, 8.881/97/2012, 10.334/97/2012 și 8.885/97/2012 ale Tribunalului Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Învățământului Brăila Corneliu Gh. Caranica în dosarele nr. 6.630/113/2012 și 6.636/113/2012 ale Tribunalului Brăila — Secția I civilă, de Constantin-Dorin Murariu în Dosarul nr. 13.233/20/2012 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă, de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Teleorman în Dosarul nr. 714/87/2013 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal — Completul specializat pentru litigiile de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Brăila — Secția I civilă, Tribunalului Timiș — Secția I civilă și Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal — Completul specializat pentru litigiile de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția adoptată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 432 din 29 octombrie 2013, considerăm că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ trebuia admisă pentru următoarele motive:

Considerăm că prin aceste prevederi se aduce atingere principiului egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituția României.

1. Prin articolul criticat pe cale de excepție se înlătură posibilitatea de a obține sporul de doctorat pentru personalele care obțin acest titlu după 31 decembrie 2009. Astfel, deși actul normativ apare în Monitorul Oficial al României, Partea I, abia în 10 mai 2011, perioada de referință este 31 decembrie 2009, fără a exista un criteriu obiectiv pentru care a fost aleasă această soluție legislativă.

Or, astfel cum s-a reținut în Decizia nr. 1/1994 a Curții Constituționale privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime s-a statuat că principiul egalității „nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu **poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului**, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice”.

Or, în acest caz, în măsura în care persoanele care erau încadrate și care au obținut titlul de doctor după 1 ianuarie 2010 sunt excluse de la acordarea compensației tranzitorii, norma instituită este una discriminatorie. Aceasta deoarece nu există un motiv rezonabil pentru care legiuitorul a făcut această diferențiere, dreptul la muncă (prin componenta sa esențială, dreptul la salariu) fiind în mod egal protejat indiferent de intențiile viitoare ale legiuitorului de a schimba reglementările în materie de salarizare.

Astfel, susținerile Guvernului, în sensul că niciun spor salarial nu face parte din dreptul la salariu, nu pot fi primite.

Este adevărat că în bogata jurisprudență a Curții Constituționale în acest domeniu (de exemplu, deciziile nr. 108/2006, 693/2006, 728/2006, 207/2009, 337/2009, 487/2009, 243/2010, 1.250/2010, 1.280/2010, 1.601/2010, 1.615/2011) s-a reținut că legiuitorul are deplină competență „să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, **pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora se acordă**, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula”, dar toate aceste sporuri trebuie să fie acordate în mod nediscriminatoriu, dar diferențiat în funcție de criteriile obiective. Astfel, toate componentele fixe, stabile, ale salariului, care se acordă pentru îndeplinirea unor condiții obiective (indemnizații, sporuri), trebuie să aibă în vedere criteriile nediscriminatorii. De aceea, dacă pentru premii, stimulente sau alte forme de recompensă se poate accepta ideea că ar putea fi acordate diferit, de la un salariat la altul (de exemplu, în funcție de devotamentul față de activitatea desfășurată, de modalitatea efectivă în care își îndeplinește atribuțiile de serviciu), discreționar uneori (dar în niciun caz nici acestea nu se pot acorda abuziv), pentru sporurile legal acordate (de exemplu: spor de toxicitate, de doctorat, de vechime etc.) și care au la bază criteriile legale obiective de acordare, acestea trebuie să fie reglementate nediscriminatoriu, eventual diferențiat pe categorii profesionale ori după condițiile de muncă.

Or, în cazul de față se constată că, deși este vorba despre persoane din aceeași categorie profesională (personal din învățământ) care are aceleași studii (studii doctorale) și care

desfășoară aceeași activitate (activitate didactică), atribuțiile din fișa postului fiind identice, legiuitorul instituie un regim juridic diferit de salarizare. Deși este evident că salarizarea personalului din sistemul public poate (și chiar trebuie) fi diferențiată de legiuitor (în funcție de categoria profesională, de atribuțiile legale ori de responsabilitățile cu care persoana este investită, de poziția în sistemul public a funcției pe care o ocupă), totuși, nu poate fi primită ideea că o persoană poate fi salarizată diferit în funcție de momentul la care legiuitorul a intervenit și a schimbat sistemul de salarizare, prin intermediul unor norme tranzitorii.

Desigur, măsurile tranzitorii pentru conservarea unor drepturi pentru personalul aflat la un moment dat în anumite funcții este un demers legislativ perfect justificat, dar măsura criticată se referă inclusiv la persoane care se aflau încadrate în sistemul de învățământ la momentul schimbării sistemului și care nu se află în culpă pentru faptul că nu obținuseră până la momentul apariției legii acest titlu științific.

Astfel fiind, dacă este evident că sistemul de salarizare în sistemul public poate fi modificat de-a lungul timpului și că măsurile de conservare a drepturilor câștigate sunt perfect admisibile în cadrul unor astfel de modificări, este totuși discriminatorie o normă care tratează diferit salariații aflați în același tip de funcții la momentul schimbării sistemului, care suportă un regim juridic diferențiat, deși se află în aceeași situație, fiind deja încadrați în sistem, pe poziții de egalitate juridică cu cei care au obținut titlul de doctor cu doar o zi înainte de data de referință.

2. Susținerea Guvernului, în sensul că „prevederile legale criticate nu vizează situația autorului excepției, ci situația acelor persoane care aveau în plată la 31 decembrie 2009 sporul pentru titlul științific de doctor” și că „a accepta susținerile autorului excepției în sensul acordării sporului și pentru persoanele care au dobândit titlul științific de doctor ulterior datei de 31 decembrie 2009 ar echivala cu subrogarea Curții Constituționale în sfera de competență a legiuitorului, încalcându-se astfel art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992”, excepția fiind pentru aceste motive inadmisibilă, nu poate fi primită.

Astfel, este evident că orice măsură legislativă care generează discriminare în funcție de diferite criterii, mai exact care tratează diferit persoane aflate în aceeași situație și prin care sunt afectate drepturile fundamentale, se materializează în mod similar celei criticate în prezenta cauză. Pe de o parte este imposibil de imaginat cum ar putea persoana avantajată să critice actul pretins discriminatoriu în fața instanței de judecată și care ar fi interesul acesteia la promovarea unei astfel de acțiuni. Pe de altă parte nu este de imaginat nici cum ar putea fi pronunțată o decizie în această materie astfel încât Curtea, declarând neconstituționalitatea dispoziției discriminatorii să nu „repare” o omisiune a legiuitorului pentru o categorie de persoane. Altfel spus, a accepta opinia Guvernului ar echivala cu recunoașterea imposibilității Curții de a se pronunța în vreun fel în legătură cu dispoziții legale care dau naștere unei discriminări, știut fiind faptul că discriminarea apare tocmai prin acest mecanism de avantajare a unor persoane în raport cu altele. În acest mod, niciodată persoana dezavantajată nu va fi cuprinsă în ipoteza normei. Modalitatea de soluționare a discriminării rămâne la latitudinea legiuitorului, iar până la intervenția acestuia norma va produce efecte în privința tuturor destinatarilor (în virtutea actului respectiv), dar și în cazul celor aflați în aceeași situație, în virtutea deciziei Curții, care nu legiferează, ci are rolul de reparare a omisiunii neconstituționale de legiferare.

3. Nici susținerea Guvernului, în sensul că această diferență este doar o situație de tranziție, până la intrarea în vigoare în

totalitate a Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, nu poate fi primită în susținerea constituționalității textului criticat.

Aceasta deoarece, pe de o parte, legea invocată nu are un termen concret de intrare în vigoare, momentul producerii efectelor sale depinzând de o reglementare ulterioară (ceea ce pune în discuție inclusiv previzibilitatea acestei legi) iar, pe de altă parte, nu prezintă relevanță pentru constituționalitatea normei perioada de activitate a sa. Astfel, atât normele temporare, cât și cele permanente trebuie să respecte în totalitate dispozițiile constituționale, iar faptul că o discriminare

va fi înlăturată în viitor nu este de natură să salveze actul de viciu de neconstituționalitate.

Astfel de derapaje discreționare ale legiuitorului trebuie sancționate de Curtea Constituțională, garantul supremației Constituției, drepturile fundamentale și protejarea lor în mod egal fiind piloni de bază ai democrației constituționale.

Având în vedere cele de mai sus, textul este neconstituțional în măsura în care compensația tranzitorie nu se acordă și persoanelor care, fiind încadrate în aceleași funcții înainte de 1 ianuarie 2010, au obținut titlul de doctor ulterior acestei date.

Judecător,

prof. univ. dr. **Mona-Maria Pivniceru**

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea numărului autorizațiilor de muncă ce pot fi eliberate străinilor în anul 2014

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 19 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre stabilește un număr total de 5.500 de autorizații de muncă ce pot fi eliberate în anul 2014 străinilor care doresc să se încadreze în muncă sau să presteze muncă în România în baza deciziei de detașare a unui angajator persoană juridică străină, defalcate pe tipuri de autorizații de muncă, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Tipurile și numărul de autorizații de muncă ce pot fi acordate străinilor în anul 2014 sunt următoarele:

a) autorizații de muncă pentru lucrători permanenți — 3.000;

- b) autorizații de muncă pentru lucrători detașați — 900;
- c) autorizații de muncă pentru lucrători înalt calificați — 800;
- d) autorizații de muncă pentru lucrători sezonieri — 100;
- e) autorizații de muncă nominale — 100;
- f) autorizații de muncă pentru lucrători stagiați — 200;
- g) autorizații de muncă pentru sportivi — 300;
- h) autorizații de muncă pentru lucrători transfrontalieri — 100.

Art. 2. — În situația în care numărul cererilor pentru eliberarea de autorizații de muncă este mai mare decât numărul stabilit la art. 1, acesta poate fi suplimentat prin hotărâre a Guvernului, în baza unui memoriu justificativ, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu
Ministrul delegat pentru dialog social,
Adriana Doina Pană
Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind suplimentarea cheltuielilor de personal prevăzute în bugetul Autorității
pentru Administrarea Activelor Statului cu sumele necesare achitării drepturilor salariale
stabilite prin titluri executorii, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009
privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea
de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar și ale Ordonanței Guvernului nr. 17/2012
privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,
având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, ale art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2013, ale art. XI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, precum și ale art. 52 din Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Autorității pentru Administrarea Activelor Statului pe anul 2013 din bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale cu suma de 4.445 lei, la titlul I „Cheltuieli de personal” capitolul 5101 „Autorități publice” articolul 10.01.01 „Salarii de bază”. Valoarea cu care urmează a fi suplimentat bugetul este aferentă sumelor reprezentând drepturi salariale stabilite prin titluri executorii, ce urmează a fi achitate în anul 2013 conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, și ale

Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2013.

Art. 2. — Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Autorității pentru Administrarea Activelor Statului pe anul 2013.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Andrei Dominic Gere

Președintele Autorității pentru Administrarea Activelor Statului,

Stan Popa

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

p. Ministrul delegat pentru buget,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

București, 11 decembrie 2013.

Nr. 997.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

DEPARTAMENTUL PENTRU ENERGIE
Nr. 452 din 29 octombrie 2013

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 1.966 din 9 decembrie 2013

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 2.271 din 30 octombrie 2013

ORDIN

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2013
pentru Societatea Comercială „Electrica Furnizare” — S.A.,
filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A.**

Având în vedere prevederile art. 10 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară și ale art. 53 alin. (1) lit. c) din Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 429/2013 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Energie, cu modificările ulterioare, ale art. 15 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 10/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul delegat pentru energie, ministrul delegat pentru buget și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2013 pentru Societatea Comercială „Electrica Furnizare” — S.A., filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limite maxime. În cazul în care

în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate, se pot efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul delegat pentru energie,
Maricel Popa,
secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu

MINISTERUL ECONOMIEI — DEPARTAMENTUL PENTRU ENERGIE
Societatea Comercială „Electrica Furnizare” — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2013**

		mii lei	
	INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare 2013
0	1	2	3
			4
I.	VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.3+Rd.4)	1	4.844.474
	1 Venituri din exploatare	2	4.842.267
	2 Venituri financiare	3	2.207
	3 Venituri extraordinare	4	0
II	CHELTUIELI TOTALE (Rd.5=Rd.6+Rd.17+Rd.18)	5	4.792.482
	1 Cheltuieli de exploatare, din care:	6	4.789.711
	A. cheltuieli cu bunuri si servicii	7	4.622.090
	B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	8	5.140
	C. cheltuieli cu personalul , din care:	9	82.886
	C1 ch. cu salariile	10	58.412
	C2 bonusuri	11	5.650
	C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	12	100
	cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	13	
	C4 cheltuieli aferente contractului de mandat	14	1.295
	C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	15	17.429
	D. alte cheltuieli de exploatare	16	79.595
	2 Cheltuieli financiare	17	2.771
	3 Cheltuieli extraordinare	18	
III	REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	19	51.992
IV	IMPOZIT PE PROFIT	20	
V	PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	21	51.992
	1 Rezerve legale	22	
	2 Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	23	
	3 Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	24	
	4 Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	25	
	5 Alte repartizări prevăzute de lege	26	
	6 Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 22, 23, 24, 25 și 26.	27	51.992
	7 Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	28	5.199
	8 Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende cuvenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	29	44.193
	a) - dividende cuvenite bugetului de stat sau local, dupa caz	30	
	9 Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.22 - Rd.29 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	31	2.600
VI	VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	32	
VII	CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	33	
	a) cheltuieli materiale	34	
	b) cheltuieli cu salariile	35	
	c) cheltuieli privind prestarile de servicii	36	
	d) cheltuieli cu reclama si publicitate	37	
	e) alte cheltuieli	38	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare 2013
0	1	2	3	4
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	39	7.583
	1	Alocații de la buget	40	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	41	7.583
X		DATE DE FUNDAMENTARE	42	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	43	1.238
	2	Nr. mediu de salariați total	44	1.188
	3	Cheltuieli de natura salariale (a+b), din care:	45	64.063
	a)	cheltuieli cu salariile	46	58.412
	b)	bonusuri	47	5.650
	4	Câștig mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza fondului de salarii aferent personalului angajat pe baza de contract individual de munca (Rd.46/Rd.44)/12*1000	48	4.098
	5	Castig mediu lunar pe salariat (lei/persoana) influentat de bonificatiile si bonusurile in lei si sau natura (Rd.45/Rd.44)/12*1000	49	4.494
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană) (Rd.2/Rd.44)	50	4.076
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană) (Rd.1/Rd.44*ICP)	51	
	8	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (energie vanduta -MWh / persoana)	52	9.013
	9	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.5/Rd.1)x1000	53	989,27
	10	Plăți restante, în prețuri curente	54	80.810
	11	Creanțe restante, în prețuri curente	55	995.175

DEPARTAMENTUL PENTRU ENERGIE
Nr. 537 din 21 noiembrie 2013

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 1.976 din 9 decembrie 2013

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE ȘI
PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 2.504 din 26 noiembrie 2013

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2013 pentru Societatea Comercială „Servicii Energetice Muntenia” — S.A., filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A.

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară și ale art. 53 alin. (1) lit. c) din Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 429/2013 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Energie, cu modificările ulterioare, ale art. 15 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 10/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul delegat pentru energie, ministrul delegat pentru buget și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2013 pentru Societatea Comercială „Servicii Energetice Muntenia” — S.A., filială a Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.
(2) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limite maxime.

În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate, se pot efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul delegat pentru energie,
Constantin Niță

p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu

DEPARTAMENTUL PENTRU ENERGIE

Societatea Comercială „Servicii Energetice Muntenia” — S.A.

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2013

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificare 2013
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.3+Rd.4)	1	72548
	1	Venituri din exploatare	2	72354
	2	Venituri financiare	3	194
	3	Venituri extraordinare	4	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.5=Rd.6+Rd.17+Rd.18)	5	72518
	1	Cheletuieli de exploatare, din care:	6	72503
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	7	29413
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	8	875
	C.	cheltuieli cu personalul , din care:	9	34198
	C1	ch. cu salariile	10	24123
	C2	bonusuri	11	1320
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	12	1594
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	13	1538
	C4	cheltuieli aferente contractului de mandat	14	86
	C5	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	15	7075
	D.	alte cheltuieli de exploatare	16	8017
	2	Cheletuieli financiare	17	15
	3	Cheletuieli extraordinare	18	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	19	30
IV		IMPOZIT PE PROFIT	20	30
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	21	0
	1	Rezerve legale	22	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	23	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	24	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	25	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	26	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 22, 23, 24, 25 și 26.	27	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	28	
	8	Minimim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite actionarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	29	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat sau local, dupa caz	30	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.22 - Rd.29 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	31	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	32	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	33	
	a)	cheltuieli materiale	34	
	b)	cheltuieli cu salariile	35	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	36	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificare 2013
0	1	2	3	4
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	37	
	e)	alte cheltuieli	38	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	39	4164
	1	Alocații de la buget	40	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	41	4164
X		DATE DE FUNDAMENTARE	42	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	43	575
	2	Nr. mediu de salariați total	44	667
	3	Cheltuieli de natura salariala (a+b), din care:	45	25443
	a)	cheltuieli cu salariile	46	24123
	b)	bonusuri	47	1320
	4	Căștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza fondului de salarii aferent personalului angajat pe baza de contract individual de munca (Rd.46/Rd.44)/12*1000	48	3014
	5	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) influentat de bonificatiile si bonusurile în lei si sau natura (Rd.45/Rd.44)/12*1000	49	3179
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană) (Rd.2/Rd.44)	50	108
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană) (Rd.1/Rd.44*ICP)	51	
	8	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/ persoana)	52	
	9	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.5/Rd.1)x1000	53	1000
	10	Plăți restante, în prețuri curente	54	945
	11	Creanțe restante, în prețuri curente	55	5500

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**privind declararea parțială din Lista monumentelor istorice a imobilului „Casa Nițulescu” din Pitești, Bd. Victoriei nr. 52—52A, județul Argeș**

Având în vedere Referatul nr. 3.817-2012/3.688-2013 de aprobare a proiectului ordinului privind declararea parțială, în conformitate cu dispozițiile art. 21 alin. (1) și alin. (2) lit. c) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 19 alin. (1), (2) și alin. (3) lit. c), ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Imobilul „Casa Nițulescu” din Pitești, Bd. Victoriei nr. 52—52A, județul Argeș, având regimul juridic de monument istoric, grupa „B”, cod în Lista monumentelor istorice AG-II-m-B-13462, se declasează parțial.

(2) Se menține regimul de monument istoric pentru corpul principal.

Art. 2. — Direcția patrimoniu cultural din cadrul Ministerului Culturii comunică prezentul ordin Direcției județene pentru Cultură Argeș pentru ducerea la îndeplinire.

Art. 3. — Direcția județeană pentru Cultură Argeș va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 5 zile de la data primirii prezentului ordin de la Ministerul Culturii.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Daniel-Constantin Barbu

București, 25 noiembrie 2013.
Nr. 2.646.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

